

فهرست مطالب

۵	پیشگفتار
۶	مقدمه
۸	دستگاه شور
۱۵	آواز ابوعطای
۲۱	آواز بیات ترک
۲۷	آواز افشاری
۳۰	آواز دشتی
۳۲	آواز بیات کرد
۳۵	دستگاه نوا
۴۵	دستگاه سه‌گاه
۴۹	دستگاه چهار‌گاه

دستگاه همایون

۵۵

آواز اصفهان

۶۶

دستگاه ماهور

۶۹

دستگاه راست پنجگاه

۷۹

پی نوشت

۸۹

مأخذ

۹۳

دستگاه شور

درآمد

مُد اصلی شور یا همان گوشه‌ی درآمد از یک دانگ اصلی تشکیل شده است که این دانگ، در پیوند با خود مُد دستگاه شور را می‌سازد که به قرار زیر می‌باشد.

اوج درآمد شور(درآمد اوج)
(دانگ شور)

درآمد دوم (پنجه شعری)

بر اساس مُد اصلی شور است و دارای وزن مشخص دوبیتی می‌باشد.

کرشمه

این گوشه بر اساس مُد اصلی شور است و جز گوشه‌های متريک^{۱۵} می‌باشد.

رُهاب

این گوشه بر اساس فواصل مُد اصلی شور است و دارای یک الگوی ملودیک مشخص می‌باشد که همان الگوی ملودیک رُهاب است.

اوج

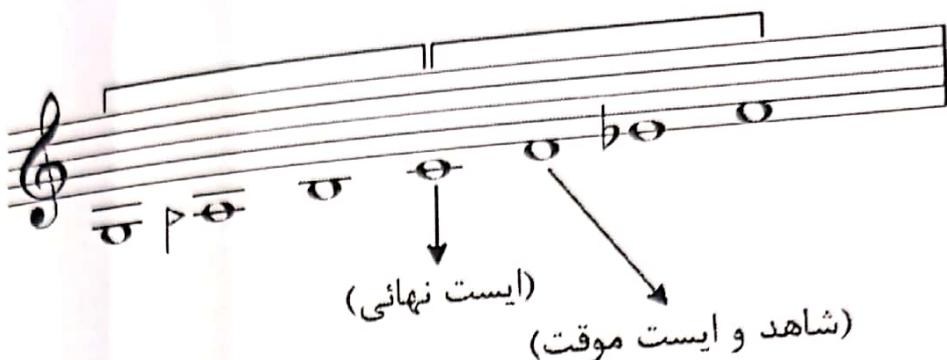
این گوشه همان دانگ شور می‌باشد که از فاصله‌ی چهارم درست بالاتر از درآمد شور اجرا می‌شود. به بیان دیگر، این گوشه در دانگ دوم مُد اصلی شور قرار می‌گیرد.

مُلانازی

این گوشه از دانگ دوم درآمد شور یا همان دانگ اوج استفاده می‌کند و شکل ملودیک خاص خود را دارد.

نغمه

گوشه‌ای متريک است که از درجه‌ی چهارم شاهد درآمد شور شروع می‌شود و سيرملوديک آن پايين رونده است. همچنان، گوشه‌ی نغمه‌ی دوم نيز يك وارياسيون از گوشه‌ی نغمه‌ی اول می‌باشد.

بیدادگت

این گوشه علاوه بر اینکه دارای یک حالت ملودیک خاص است، اما خصوصیات گوشه‌ی بیداد را نیز درخود دارد.

نی داود

این گوشه نیز همان ویژگی‌های گوشه‌ی بیداد را درخود دارد. همچنین، ملودی شروع آن واریاسیونی از شروع گوشه‌ی بیداد گت است. بنابراین، هر دو گوشه‌ی بیدادگت و نی داود برگرفته از مُد بیداد می‌باشند.

باوی

این گوشه‌ی ملودیک در مُد بیداد قرار دارد و معمولاً با حالتی متربک نواخته می‌شود.